

Foto: Červen na Krásenském rašeliništi. Bílé chomáčky nažek suchopýru úzkolistého ukazují na vlhčí místa, kde se vývoj vegetace ubírá správným směrem. Foto Přemysl Tájek.

Krásenské rašeliniště a jeho revitalizace

Hana Kožíšková

Krásenské rašeliniště se nachází nedaleko obce Krásno na úpatí kopce Špičáku v centrální části chráněné krajinné oblasti. Podle vzpomínek pamětníků bývalo nejkrásnějším rašeliništěm ve Slavkovském lese. Bývalo by tomu doposud, kdyby se zde na začátku 80. let minulého století nezačalo s průmyslovou těžbou rašeliny, která trvala téměř dvacet let. I přes tuto dramatickou událost je území v současné době vyhlášeno jako evropsky významná lokalita s řadou pozoruhodných stanovišť a vzácných druhů živočichů i rostlin, jako jsou například vážka jasnokvrnná, vážka čárkovaná a žlutásek borůvkový, kyhanka sivolistá, klikva bahenní nebo rosnatka okrouhlostá.

Dobývání rašeliny probíhalo na lokalitě již od pradávna. Lidé využívali rašelinu k topení a těžili ji takzvaným borkováním. Proto je toto rašeliniště též známé jako „V Borkách“. Vyrývali menší kvádry a ty poté sušili. Tato metoda těžby však nebyla tak destruktivní jako těžba průmyslová. Ta obnášela nejprve odvodnění celé plochy rašeliniště a dále masivní stržení vrstvy s vegetací. Rašelina se těžila speciálními frézami na ploše o rozloze 60 ha. Tomuto

destruktivnímu zásahu se vyhnula jen malá severovýchodní část rašeliniště, která dnes slouží jako zdroj pro šíření typických rašelinových druhů do okolní plochy.

S revitalizačními opatřeními se na Krásenském rašeliništi začalo v roce 2009, poté co byly vypořádány restituční nároky. První fáze revitalizace byly směřovány do nejméně znehodnocených severních částí rašeliniště. Byly zaslepeny drobné odvodňovací příkopy, vybudovány mohutné přehrážky na centrálním odvodňovacím příkopě a v neposlední řadě byly vyhloubeny mělké tůně napodobující biotop původních rašelinových jezírek. Druhá fáze revitalizace rašeliniště byla zahájena v roce 2014 rozsáhlými vyřezávkami. Postupně byly hlavní odvodňovací příkopy doplňovány novými přehrázkami a drobné odvodňovací příkopy byly zahrnovány rašelinou. Cílem všech opatření byla úprava vodního režimu tak, aby se zvýšila hladina vody na úroveň co nejbližší k povrchu rašeliny a tím došlo k nastartování přirozených rašelinotvorných procesů a přeměně lokality na funkční vrchoviště. S postupnou revitalizací rašeliniště se pokračuje do současnosti. ■